

Casa Canals

Català

Museu d'Història
Tarragona

Més informació a
museuhistoria.tarragona.cat

IVIH

Planta Noble

1. Distribuïdor
2. Capella
3. Saló de ball
4. Sala Blava
5. Sala Carles IV
6. Sala de música
7. Dormitori
8. Menjador
9. Jardí romàntic
10. Terrat

 Sales no visitables

La família Canals, que dona nom a la casa i procedia de Reus, es va instal·lar a Tarragona, aproximadament al final del segle XVII. Tot i això, les primeres notícies que relacionen aquesta família amb l'immoble coincideixen amb l'estada que hi va fer el rei Carles IV amb motiu de la inauguració del port l'any 1802. Per hostatjar el monarca i el seu seguici es van unificar les cases del número 1 a l'11 del carrer d'en Granada. Els immobles es van reformar i es van obrir balcons a la façana del passeig de Sant Antoni.

Els Canals formaven part de la petita noblesa i es van emparentar amb altres famílies nobles i adinerades com els Castellarnau. Joaquim Canals es va casar amb Maria Antònia de Castellarnau l'any 1852 i la major part dels mobles i dels elements decoratius de la casa pertanyen a aquesta època. La residència va estar habitada per la família Canals fins al darrer terç del segle XX.

Des del distribuïdor de la planta principal s'accedeix a la capella, que està coberta amb una cúpula. Hi apareixen els escuts familiars i la creu de Malta, emblema de l'Orde de Sant Joan de Jerusalem, del qual Joaquim Canals va ser nomenat cavaller. També es pot accedir al jardí romàntic, amb una font de rocalla i pujar a la terrassa per contemplar el mar.

De la planta noble destaca com l'estança principal el saló de ball. La decoració és d'estil neoclàssic (finals del segle XVIII – inicis del segle XIX), i està presidit per dos retrats de cos sencer dels propietaris de la casa. Les estances estan distribuïdes en dues ales. Al costat dret hi ha la Sala Blava, on destaquen el paviment de rajola policromada i el dormitori, conegut tradicionalment com el de Carles IV. A l'ala esquerra hi ha la sala de música, la cambra de la darrera propietària i, finalment, el menjador, amb la vaixela del matrimoni Canals-Castellarnau.

